

[I. A. Hansen.]

det klippet ned for Luftværnets og Flaadens Vedkommende og saa fik afskaffet den almindelige Værnepligt. Saa kunde det ærede Medlem acceptere det Rechnitzerske Forslag. Ja, for saa var det nemlig forvandlet til det Munchske Forslag. En Interesse af den Art giver jeg ikke mange Skilling for, og jeg tror, at den første, der vilde møde det ærede Medlem Hr. P. Munch i aaben Kamp imod en saadan beklippet Rechnitzersk til en Munchsk forvandlet Militærordning, det vilde være Admiral Rechnitzer selv.

Saa protesterede det ærede Medlem Hr. P. Munch imod en Udtalelse af mig om, at den Tid var forbi, da dette Spørgsmaal i Alvor stilledes her i Landet: Hvad kan et dansk Forsvar nytte? — i den Mening, at det intet nytter. Dette benægtede det ærede Medlem, han sagde, dette var et Paradoks, og han paastod, at der var ikke nogen politisk Sag overhovedet her i Landet, der var i Stand til at samle Enighed om sig i den Grad som netop Spørgsmaalet: Hvad kan det nytte? — i den Forstand, at det kan intet nytte. Ja, men jeg lagde jo Mærke til, at da lidt efter det ærede Medlem Hr. Holstein foreslog det ærede Medlem Hr. P. Munch, at man skulde tage en Folkeafstemning om de to Ting: et dansk Forsvar eller intet Forsvar, saa sagde det ærede Medlem Hr. P. Munch: Nej, saadan skal vi ikke stille det op. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. P. Munch i, at saadan skal man heller ikke stille det op, men det var betegnende, at umiddelbart efter, at det ærede Medlem havde staaet og sagt, at der var ikke noget, der i den Grad kunde samle Befolkningen her i Landet som netop dette, at det kan ikke nytte noget med et dansk Forsvar, saa, da der kommer et andet æret Medlem og siger: Ja, men skal vi saa ikke stemme om det? — saa siger det ærede Medlem nej. Nej, hvis det blev stillet saadan op, saa havde det ærede Medlem Hr. P. Munch heller ikke noget som helst Haab om at samle hverken et Flertal eller et meget stort Mindretal om sit Standpunkt. Det, det ærede Medlem Hr. P. Munch fortrøster sig til, det er, at man kan snakke taaget saa længe her i Landet om Bevogtningsopgaver kontra Kampopgaver, om et billigt Forsvar og et dyrere Forsvar, saa længe, at Folk, som ikke tænker særlig dybt over Tingene, siger: Ja, men det Munchske Forsvar det er jo ogsaa et Forsvar; Bevogtning eller Kamp, ja, hvad er Meningen med det? det

er dog et Forsvar, og det er et billigt Forsvar. Der tales meget kønt om dette, og hvis man kunde tale taaget længe nok om denne Sag, var der maaske Mulighed for, at det ærede Medlem kunde faa et Flertal. Men det er jo ikke videre aaben Politik, det er en Politik, om hvilken man kunde fristes til at bruge en Vending, som det ærede Medlem Hr. Willesen i Gaar formede, og som forekom mig overordentlig pudsigt, idet han nemlig sagde: Det er jo at skjule Sandheden for Befolkningen, føre den bag Lyset og putte den Blaar i Øjnene.

Spørgsmaalene om Minespærringerne i 1914 og om Folkeafstemning er forhandlet her i Tinget saa ofte, at jeg ikke skal komme ind paa dem her. Der er saa ofte gjort Rede for vor Stilling til Spørgsmaalet om en Folkeafstemning, og jeg skal herom kun sige, at denne vor Stilling ikke er ændret.

Men saa har jeg til sidst nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem indrømmede, at han og hans Parti ganske vist havde medvirket til de midlertidige Besparelser paa de militære Budgetter, de havde medvirket til Nedsættelser baade paa Kaserneloven og paa Finansloven. Men Venstre og Regeringen, sagde det ærede Medlem, havde det jo i sin Haand at gennemføre endnu større Besparelser ved at søge Forhandling til venstre; Venstreregeringen kan, sagde det ærede Medlem, ved at søge Forhandling til venstre til enhver Tid faa en ringere Ordning end den, de kan faa med de Konservative. Jeg indser ikke, hvad dette kommer den Sag ved, vi her taler om. Det er jo ganske oplagt, at de Konservative har medvirket til de Nedsættelser, som i nogen Grad har forringet Ordningen af 1922. Vi ønsker jo ikke en ringe Ordning, vi har sammen med det konservative Folkeparti gennemført Ordningen af 1922, og jeg maa sige for vort Vedkommende, at vi skammer os ikke ved den Bedrift, vi gør ikke Undskyldning for den; det var nødvendigt at faa en anden Ordning end den, vi havde fra 1909, det var nødvendigt af mange Grunde, og Ordningen af 1922 var, med dens Mangler og Fejl, det bedste, der kunde opnaas, saaledes som de politiske Forhold er her i Landet. Vi har sammen med de Konservative medvirket til at skabe Ordningen af 1922, og det er naturligt, at vi ønsker at være i Forstaaelse med det konservative Folkeparti om den Maade, hvorpaa denne Ordning skal føres ud i Livet, det har vi